

Chojnów, dnia 12 lipiec 2016 r.

Rodzaj dokumentu	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	FP.310.1.2015
Data	12.07. 2016 r.
Autor	Wójt Gminy Chojnów
Temat	Czy zobowiązane jest opłacać podatek od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej wybudowanych przez w związku z realizacją projektu pn. „Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej”?

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PODATKOWA

Działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 czerwca 2015 r. (data wpływu: 03 lipca 2015 r.) i uzupełnionego pismem z dnia 17 września 2015 r. (data wpływu 21 września 2015 r.) o wydanie interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej uznaję stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku w przedstawionym stanie faktycznym i prawnym za prawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca - - pismem z dnia 19 czerwca 2015 r., doręczonym w dniu 03 lipca 2015 r., zwrócił się do Wójta Gminy Chojnów z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny.

..... zakończyło prace przy budowie kluczowego dla Województwa Dolnośląskiego projektu pn.: „Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej. Projekt jest objęty dofinansowaniem w ramach działania 2.1 Infrastruktura Społeczeństwa Informacyjnego Priorytet 2 Społeczeństwo Informacyjne Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007-2013. Efektem jego realizacji jest wybudowana na terenie Województwa Dolnośląskiego szerokopasmowa sieć teleinformatyczna, której celem jest likwidacja wykluczenia informacyjnego, a w szczególności umożliwienie mieszkańcom, podmiotom publicznym oraz gospodarczym z terenu województwa korzystanie z konkurencyjnych usług teleinformatycznych oraz multimedialnych zasobów informacji i usług świadczonych elektronicznie. Wybudowana Dolnośląska Sieć Szerokopasmowa (DSS) ma w założeniu przyspieszenie społecznego i ekonomicznego rozwoju województwa dolnośląskiego, w tym Państwa Gminy.

Dostęp do usług szerokopasmowych z sieci DSS zostanie uruchomiony za pośrednictwem lokalnych operatorów telekomunikacyjnych. Za zawieranie umów z tymi operatorami, na warunkach zatwierdzonych przez UKE, odpowiedzialny będzie Operator Infrastruktury wybrany przez pozostanie właścicielem Dolnośląskiej Sieci

Szerokopasmowej przez cały okres jej eksploatacji i za pośrednictwem Operatora Infrastruktury będzie dostarczać sieć telekomunikacyjną i zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej. Działalność w zakresie telekomunikacji będzie wykonywana zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675 ze zm.), na mocy uchwały nr XXII/553/12 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 17.05.2012. uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, potwierdzone zaświadczeniem znak OWR-WKT-6003-4/12 (2) o wpisie do rejestru jednostek samorządu terytorialnego, wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji z dnia 29.05.2012.

W opisanym stanie faktycznym wnioskodawca zwrócił się o wydanie interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości, dotyczącej następującej kwestii:

Czy zobowiązane jest opłacać podatek od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej wybudowanych przez w związku z realizacją projektu pn. „Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej”?

Wnioskodawca przedstawił własne stanowisko w przedmiotowej sprawie, wskazując, iż zgodnie z ustawą z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Użyte w ustawie o podatkach i opłatach lokowanych określenia oznaczają:

- 1) budynek - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach;
- 2) budowla - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;
- 3) grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej - grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych;
- 4) działalność gospodarcza - działalność, o której mowa w przepisach Prawa działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. 2015 poz. 584 ze zm.) *działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.*

Następnie wnioskodawca wyjaśnił, iż odnośnie sieci telekomunikacyjnych przyjmuje się, że są to obiekty budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, które nie mają cech budynku, a przez to są budowlami. Z dniem 17 lipca 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675 ze zm.). Na jej mocy (art. 65) zmieniono brzmienie art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane przez umieszczenie w nim nowego

rodzaju budowli, a mianowicie „obiekty liniowego”. Obiekt ten dodatkowo zdefiniowano w art. 3 pkt 3 a ustawy Prawo budowlane. Jest nim obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Nie ma wątpliwości, że po wprowadzeniu nowej definicji kable w kanalizacji kablowej nie są budowlą (urządzeniem budowlanym lub jego częścią) w rozumieniu prawa budowlanego. Zmiana ta, uwzględniając orzecznictwo sądowe, skutkuje tym, że kable umieszczone w kanalizacji kablowej nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Na gruncie powyższych definicji należy stwierdzić, że rurociągi teletechniczne Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej, jako obiekty liniowe, zalicza się do budowli, o których mowa w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Nie każda jednak budowla, co podkreślił wnioskodawca, zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych, ale tylko „związana z prowadzeniem działalności gospodarczej”, podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Zgodnie z definicją zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowla związana z prowadzeniem działalności gospodarczej to budowla będąca w posiadaniu przedsiębiorcy, chyba, że nie jest i nie może być wykorzystywana do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Budowlą związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej nie musi już być taka, która służy prowadzeniu działalności,; wystarczy, że jest w posiadaniu przedsiębiorcy (L. Etel, Podatek od nieruchomości, 2012). W orzeczeniu WSA z dnia 25 lutego 2010 r. I SA/Gd 940/09 stwierdzono, że kryterium kwalifikowania ww. przedmiotów opodatkowania jako „związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej” jest fakt posiadania nieruchomości przez przedsiębiorcę (co wynika z art. 1 a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) i żadnej doniosłości prawnej nie ma okoliczność, czy ww. przedmiot jest rzeczywiście wykorzystywany do prowadzenia tej działalności.

W tym kontekście, zdaniem wnioskodawcy, należy uwzględnić fakt, iż ustawodawca dokonał wyraźnego rozróżnienia pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi (prowadzącymi działalność gospodarczą) oraz jednostkami samorządu terytorialnego wykonującymi działalność w zakresie telekomunikacji, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej (art. 3 ustawy z dnia 07.05.2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – Dz. U. z 2010 r. nr 106, poz. 675 ze zm.). Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje taką działalność na podstawie uchwały organu stanowiącego (art. 3 ust. 5 ww. ustawy), zaś działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego (art. 3 ust. 4 ww. ustawy). Odzwierciedleniem takiego stanu rzeczy jest utworzenie i prowadzenie przez właściwy organ (Prezes UKE) rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, odrębnego od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (art. 5 ww. ustawy).

Zatem w świetle powyższego, zdaniem wnioskodawcy, opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości nastąpi jedynie wówczas, gdy budowla będzie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej i będzie w posiadaniu przedsiębiorcy. Odnosząc się do definicji działalności gospodarczej wskazanej powyżej: „...w ramach swoich działań nie będzie takiej działalności gospodarczej prowadzić. Działania ... mieszczą się w zakresie realizacji jego zadań własnych. ... jako właściciel sieci i jednostka samorządu terytorialnego zarejestrowana w prowadzonym przez Urząd Komunikacji Elektronicznej rejestrze JST wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, nie jest również przedsiębiorcą. Nie ma zatem podstaw do obciążenia ... podatkiem od nieruchomości za budowle wchodzące w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej.

W odpowiedzi na wezwanie organu podatkowego do uzupełnienia wniosku o elementy stanu faktycznego niezbędne do jego rozpatrzenia wnioskodawca pismem z dnia 17 września 2015 r. (data wpływu do Urzędu: 21 września 2015 r.) udzielił następujących wyjaśnień:

Wnioskodawca zawarło umowę partnerstwa publiczno-prywatnego z Operatorem Infrastruktury, dotyczącą koncesji na usługi, w oparciu o decyzję o wyborze najkorzystniejszej oferty w postępowaniu DT-W.I.272.1.2014. Postępowanie zostało przeprowadzone w oparciu o art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009r. Nr 19, poz. 100 ze zm.) zgodnie z procedurą wymaganą przepisami ustawy o koncesji na roboty budowlane usługi z dnia 9 stycznia 2009 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 101 ze zm.) dla koncesji na usługi.

W ramach zawartej umowy Wnioskodawca przekazuje Operatorowi Infrastruktury:

- i. w administrowanie i utrzymanie (dzierżenie w rozumieniu art. 338 Kodeksu cywilnego) – budowie (obiekty trwale związane z gruntem) wchodzące w skład infrastruktury telekomunikacyjnej,
- ii. w dzierżawę – pozostałe elementy infrastruktury telekomunikacyjnej nie będące budowlami (np. kable i przełącznice optotelekomunikacyjne).

Operator Infrastruktury w okresie eksploatacji DSS będzie:

- i. administrował i utrzymywał infrastrukturę powierzoną w dzierżenie,
- ii. prowadził eksploatację infrastruktury powierzonej w dzierżawę i powstałej w wyniku rozbudowy, w tym będzie: dostarczał sieć telekomunikacyjną w rozumieniu Prawa telekomunikacyjnego, zapewniał dostęp telekomunikacyjny do infrastruktury i świadczył usługi dla Operatorów Sieci Dostępowych (OSD).

Zatem, jak podkreśla wnioskodawca, Wnioskodawca przekazuje we władanie (dzierżawę) Operatora, jedynie elementy infrastruktury nie będące budowlami, co stanowi zakres niezbędny i wystarczający dla świadczenia przez niego usług telekomunikacyjnych. Operator świadczy usługi w oparciu o eksploatację elementów sieci powierzonych w dzierżawę (tj. elementów nie będących budowlami). Należy podkreślić, że umowy z lokalnymi operatorami telekomunikacyjnymi, na warunkach zatwierdzonych przez UKE, będzie zawierał Operator Infrastruktury. Nie będą to umowy zawierane w imieniu Wnioskodawcy.

Budowle wchodzące w skład DSS pozostają we władaniu Wnioskodawcy, które wykorzystuje je jedynie w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb

wspólnoty samorządowej, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a w szczególności w celu dostarczania sieci telekomunikacyjnej lub zapewniania dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej (art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy). Zgodnie z treścią art. 3 ust. 4 przedmiotowej ustawy, działalność ta nie jest działalnością gospodarczą i należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego. Przekazanie infrastruktury Operatorowi, celem jej eksploatacji, stanowi pomoc publiczną zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej nr SA.33386 z dnia 14.12.2012. Zgodnie z tą decyzją, Operator Infrastruktury zobowiązany będzie do zwrotu części tej pomocy w ratach rocznych, których wysokość określona została w postępowaniu przetargowym. Raty te odprowadzane będą przez Operatora Infrastruktury na rzecz Wnioskodawcy, jako czynsz dzierżawny z tytułu udostępnienia mu infrastruktury DSS do eksploatacji. Jednocześnie należy podkreślić, że Operator Infrastruktury uprawniony jest do pobierania pożytków z infrastruktury przekazanej w dzierżawę (eksploatacja) i nie jest uprawniony do pobierania pożytków z infrastruktury przekazanej w dzierżenie (administrowanie i utrzymanie).

Wnioskodawca przekazuje we władanie (dzierżawę) Operatora, jedynie elementy infrastruktury nie będące budowlami (elementy połączone w tor światłowodowy: kable światłowodowe, przełącznice, patchordy, urządzenia aktywne i inny osprzęt nie związany z gruntem, a także wypełniony danymi system paszportyzacji). Kanalizacja techniczna, na którą składają się rurociągi osłonowe, studnie

i zasobniki, nie jest przedmiotem dzierżawy, tj. nie zostanie oddana w dzierżawę. Na podstawie prowadzonej przez ewidencji środków trwałych można wyodrębnić wartość budowli (elementów nie oddanych w dzierżawę) od wartości pozostałej infrastruktury podlegającej dzierżawie.

Jak już wskazano powyżej wykorzystuje budowle wchodzące w skład DSS jedynie w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej – w celu dostarczania sieci telekomunikacyjnej lub zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej.

nie będzie odpłatnie świadczyć innych usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, niż dzierżawa elementów nie będących budowlami (w szczególności urządzeń i torów optycznych). Umowy z lokalnymi operatorami telekomunikacyjnymi, na warunkach zatwierdzonych przez UKE, będzie zawierał Operator Infrastruktury, o czym wspomniano powyżej. Nie będą to umowy zawierane w imieniu

Operator Infrastruktury nie jest upoważniony do zawierania jakichkolwiek umów z osobami trzecimi w imieniu . Tym samym nie może, ani na własną rękę, ani w imieniu i na rzecz

pobierać jakichkolwiek pożytków z infrastruktury potencjalnie podlegającej opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości (przekazanej w dzierżenie, tj. administrowanie i utrzymanie). Jak wskazano powyżej Operator świadczy usługi w oparciu o eksploatację elementów sieci powierzonych w dzierżawę (tj. elementów nie będących budowlami) i uprawniony jest do pobierania pożytków z infrastruktury przekazanej w dzierżawę, w tym do zawierania umów z lokalnymi operatorami telekomunikacyjnymi.

Uwzględniając przedstawiony powyżej szczegółowy opis, wnioskodawca sformułował następujące odpowiedzi na zadane pytania:

- zgodnie z podpisaną umową Operator Infrastruktury w okresie eksploatacji DSS będzie administrował i utrzymywał infrastrukturę powierzoną w dzierżenie, oraz będzie prowadził eksploatację infrastruktury powierzonej w dzierżawę, zgodnie ze szczegółowym opisem przedstawionym powyżej;
- dostęp do usług szerokopasmowych dla mieszkańców i podmiotów gospodarczych będą zapewniali operatorzy lokalni, w oparciu o umowy zawierane z Operatorem Infrastruktury; operatorzy lokalni będą świadczyć usługi telekomunikacyjne po zawarciu stosownej umowy z Operatorem Infrastruktury, na warunkach zatwierdzonych przez UKE (należy zaznaczyć, że nie posiada wglądu w treści umów jakie będą zawierane z operatorami lokalnymi przez Operatora Infrastruktury, organem kontrolnym w tym zakresie jest UKE).

Operator Infrastruktury będzie świadczył usługi operatorom lokalnym jedynie w oparciu o infrastrukturę przekazaną mu w dzierżawę, w skład tej infrastruktury nie wchodzi budowle, tym samym właścicielem i jedynym posiadaczem przedmiotowych budowli, których dotyczy wniosek będzie , jest to konsekwencja faktu, że elementy wchodzące w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej (DSS) nie tworzą całości techniczno-użytkowej (art. 3 ustawy z dnia 27.07.1994 r. Prawo budowlane) i dzielą się na dwie grupy:

- budowle; elementy tej grupy nie są i nie będą przekazywane innym podmiotom w posiadanie (pozostają we władaniu), nie są wykorzystywane przez Operatora Infrastruktury do świadczenia usług (są one przekazane Operatorowi Infrastruktury w dzierżenie);
- pozostałe elementy (w szczególności: urządzenia teletransmisyjne, elementy składające się na tory optyczne: okablowanie, stelaże wraz z przestrzenią kolokacyjną, przełącznice, przewody mikrorurek oraz inny osprzęt umieszczony w budowlach, a także wypełniony danymi system paszportyzacji); elementy te przewidziano do przekazania w posiadanie Operatorowi Infrastruktury; stanowią one zbiór wystarczający do świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Operatora Infrastruktury.

W konsekwencji opisanego powyżej stanu faktycznego oraz oceny prawnej przedstawionej zarówno w złożonym wniosku jak i uzupełnieniu powyżej wnioskodawca podtrzymał swoje stanowisko dotyczące płatności podatku od nieruchomości w odniesieniu do budowli wchodzących w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej, zaprezentowane w złożonym wniosku, tj.: „*opodatkowanie budowli podatkiem od nieruchomości nastąpi jedynie wówczas, gdy budowla będzie związana z prowadzeniem działalności gospodarczej i będzie w posiadaniu przedsiębiorcy. Odnosząc się do definicji działalności gospodarczej wskazanej powyżej w ramach swoich działań nie będzie takiej działalności gospodarczej prowadzić. Działania jako właściciel sieci i jednostka samorządu terytorialnego zarejestrowana w prowadzonym przez Urząd Komunikacji Elektronicznej rejestrze JST wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą, nie jest równocześnie przedsiębiorcą. Nie ma zatem podstaw do obciążenia podatkiem od nieruchomości za budowle wchodzące w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej*”.

Po dokonaniu analizy obowiązujących przepisów prawa oraz uwzględniając argumentację prawną przedstawioną w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wydanego pod sygn. akt I SA/Wr 57/16 z dnia 14 kwietnia 2016 r., organ podatkowy uznaje stanowisko wnioskodawcy w zakresie zastosowania przepisów podatkowych do przedstawionych we wniosku faktów za prawidłowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Istotą budowli lub ich części jako przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, jest fakt związania budowli lub jej części z działalnością gospodarczą. Ustawa podatkowa precyzuje w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, że za budowlę związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej należy uznać budowlę będącą w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, czyli – zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – działalność, o której mowa w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (po uwzględnieniu art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej /Dz. U. Nr 173, poz. 1808 ze zm./).

Na gruncie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych pojęcie budowli odpowiada definicji budowli w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013, poz. 1409 ze zm.), która stosownie do art. 3 pkt 3 – przez budowlę nakazuje rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, w tym między innymi obiekty liniowe.

Stosownie do art. 3 pkt 3a przez **obiekt liniowy** należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Z przywołanego przepisu wynika zatem, że kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Przytoczone wyłączenie należy rozumieć – zgodnie z jego brzmieniem – w najszerszym znaczeniu, to znaczy, że kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie tylko nie stanowią „budowli liniowej”, ale w ogóle nie stanowią obiektu budowlanego ani jego części, ani też urządzenia budowlanego (nie są budowlą w ogólności). Określenie budowli poprzez wymienienie w jednym szeregu takich obiektów jak: obiekt liniowy, sieć techniczna czy sieć uzbrojenia terenu, może rodzić wątpliwości co do właściwego przyporządkowania

do tych pojęć – sieci telekomunikacyjnej, to jednak z perspektywy odpowiedniego zakwalifikowania kabli umiejscowionych w kanalizacji kablowej, jest pozbawione jakiegokolwiek znaczenia (nie są w ogóle obiektem budowlanym, jego częścią oraz nie stanowią urządzenia budowlanego).

Wyłączenie kabli znajdujących się w kanalizacji kablowej z zakresu pojęcia budowli według ustawy Prawo budowlane powoduje takie same skutki w zakresie określenia terminu „budowla” w przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Tak więc na gruncie ustawy podatkowej kable umiejscowione w kanalizacji nie konstytuują pojęcia budowli i nie mogą podlegać opodatkowaniu. Tezę tę potwierdza stanowisko jakie, jakie zajął Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu postanowienia z dnia 5 czerwca 2013 r., sygn. akt SK 25/12 (publ. OTK-A z 5/2013 r. poz. 68). Umarzając postępowanie ze skargi konstytucyjnej i wyjaśniając powody umorzenia, Trybunał jednocześnie przypomniał, że od 17 lipca 2010 r. znowelizowano Prawo budowlane i zmieniono definicję budowli oraz dodano pojęcie „obiekту liniowego”. Jak zauważył Trybunał, „konsekwencją powyższej zmiany jest wyłączenie przez ustawodawcę z zakresu pojęcia „budowla” kabli, w tym również przewodów telekomunikacyjnych, zainstalowanych w kanalizacji kablowej, a tym samym – możliwości ich opodatkowania podatkiem od nieruchomości” (pkt II.3. uzasadnienia postanowienia).

Przepis art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane w istocie przesądza, że budowlą jest kanalizacja kablowa, co należy odnieść także do kanalizacji kablowej stanowiącej element sieci telekomunikacyjnej. Kanalizacja jest więc budowlą również w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Jednakże, jak to wcześniej zaznaczono, budowla podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, o ile jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych).

Na tle stanu faktycznego przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej rozstrzygnięcia wymagało zatem czy będąca budowlą kanalizacja kablowa jest w posiadaniu przedsiębiorcy bądź innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. W treści wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawiło, iż w ramach zapewnienia dostępu do sieci szerokopasmowej kanalizacja kablowa zostanie przekazana tak zwanemu Operatorowi Infrastruktury w dzierżenie, w przeciwieństwie do samych kabli światłowodowych oraz elementów je łączących, które oddane zostaną temu podmiotowi w dzierżawę.

Jak się przyjmuje na gruncie prawa cywilnego, dzierżenia nie można utożsamiać z posiadaniem. Wprawdzie zarówno w przypadku posiadania, jak i dzierżenia występuje władztwo faktyczne nad rzeczą (corpus), to różnica zachodzi w elemencie psychicznym (animus). Posiadacz w zakresie swojego władztwa działa zawsze dla siebie (rem sibi habendi), natomiast dzierżyciel działa dla kogo innego (animus detendi pro alieno) (J. Gołaczyński [w:] System Prawa Prywatnego. Tom 4. Prawo rzeczowe, C.H. Beck, Warszawa 2005 r., s. 14).

Skoro kanalizacja kablowa (budowla), jak to wynikało z okoliczności przedstawionych przez wnioskodawcę, nie została przekazana w posiadanie innemu podmiotowi, to objęcie jej podatkiem od nieruchomości mogłoby zależeć bezpośrednio od uznania za podmiot prowadzący działalność gospodarczą (jedynego posiadacza). Kwestię prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostkę samorządu terytorialnego w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przesądza jednak przepis art. 5 tej ustawy, przyjmując w istocie, że „działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, wykonywana przez jednostkę samorządu terytorialnego nie jest działalnością gospodarczą („działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ...”). Zapewnienie przez dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej ma się odbywać za pośrednictwem Operatora Infrastruktury (dzierżawcy kabli światłowodowych), co pozostaje bez znaczenia dla przedstawionej oceny, albowiem – jak to wynika z art. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych – jednostka

samorządu terytorialnego przedmiotową działalność prowadzić może również pośrednio. Mowa jest tam bowiem o działalności zarówno w formie niewyodrębnionej w ramach jej (jednostki samorządu terytorialnego) osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego.

Uznanie, że działania jednostki samorządu terytorialnego wskazane w powołanym art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nie stanowią działalności gospodarczej przesądzone zostało w samej ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W świetle powyższego należy zatem uznać za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy zaprezentowane we wniosku.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje zgodnie z art. 14c § 3 Ordynacji podatkowej prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu podatkowego, który wydał interpretację, do usunięcia naruszenia prawa w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania, za pośrednictwem Wójta Gminy Chojnów.

Otrzymują:

1. Adresat.
2. A/a.

Wójt
mgr Andrzej Pyrz

SKARBNIK GMINY
mgr Ewa Michałek